

Súd: Okresný súd Vranov nad Topľou
Spisová značka: 5Csp/144/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119200346
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 06. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Matúš Kalanin
ECLI: ECLI:SK:OSVT:2021:6119200346.8

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Vranov nad Topľou sudcom JUDr. Matúšom Kalaninom v spore žalobcu: 365.bank, a.s., so sídlom Dvořákovo nábrežie 8A, 811 02 Bratislava, IČO: 31 340 890 zastúpeného Advokátska kancelária RELEVANS s. r. o., so sídlom Dvořákovo nábrežie 8/A, 811 02 Bratislava, IČO: 47 232 471 proti žalovanej: T. H., N.. XX. XX. XXXX, C. A. S. XXX/XX, XXX XX B. W., o zaplatenie 11639,65 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi sumu 7518,51 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 7518,51 eur od 13.2.2019 do zaplatenia, a to všetko do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Žalobu žalobcu čo do zvyšku zamieťa.

Žalobcovi priznáva proti žalovanej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 29% s tým, že o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou podanou na Okresnom súde Banská Bystrica dňa 17.12.2018 domáhal voči žalovanej a pôvodne žalovanému v 1. rade R. H. zaplatenia istiny vo výške 11639,65 eur, a úroku z omeškania vo výške 5,0 % ročne zo sumy 9805,35 eur od 7.7.2018 do zaplatenia a náhradu trov konania. V žalobe uviedol, že dňa 25.06.2014 uzatvorili Žalobca v právnom postavení veriteľa a Žalovaní v právnom postavení spoludlžníkov Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. 6999010985 (ďalej aj ako „Zmluva“), ktorej neoddeliteľnou súčasťou boli o. i. Obchodné podmienky pre spotrebiteľské úvery (ďalej aj ako „OP“). Na základe zmluvy žalobca poskytol žalovaným peňažné prostriedky v sume 11000,- eur. Žalovaní sa v zmysle zmluvy zaviazali vrátiť žalobcovi istinu a zaplatiť mu úroky, poplatky a iné peňažné plnenia. Žalovaní úver neplnili riadne a včas. V zmysle OP v spojení s ustanovením § 511 ods. 1 Občianskeho zákonníka (ďalej aj ako „OZ“) je Žalobca oprávnený vyzvať na plnenie všetkých alebo ktoréhokoľvek zo spoludlžníkov, ktorí sú povinní plniť záväzky voči Žalobcovi spoločne a nerozdielne. V dôsledku omeškania žalovaných s plnením úveru žalobca v zmysle ust. 565 OZ v spojení s ust. §53 ods. 9 OZ upozornil žalovaných na možné vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru a nakoľko žalovaní na upozornenie nereagovali, vyhlásil dňa 20.3.2017 Úver za predčasne splatný. Po vyhlásení predčasnej splatnosti úveru žalovaní vykonali nasledovné úhrady: dňa 10.05.2018 sumu vo výške 34,23 eur, dňa 07.06.2018 sumu vo výške 77,37 eur, dňa 6.7.2018 sumu vo výške 89,09 eur. Jednotlivé splátky Žalovaných sú uvedené v Aktuálnom stave úveru v časti „Zaplatené splátky“ vyhotovenom z bankového informačného systému Žalobcu, ktorý je vedený v súlade s ustanovením § 40 ods. 8 a 9 zákona č. 486/2001 Z.z. o bankách v platnom znení. Žalobca pred podaním žaloby, výzvou zo dňa 8.11.2018 opätovne vyzval žalovaných na úhradu dlžnej sumy. Žalovaní však splatnú

dĺžnú sumu neuhradili. V súlade so zmluvnými dokumentami vznikla žalovaným povinnosť zaplatiť za poskytnutý úver žalobcovi aj úroky. V zmluve bola dojednaná úroková sadzba 10,90% ročne. Napriek tomu, že v súlade s Obchodnými podmienkami, je žalobca v prípade ak sa úver stane predčasne splatný, oprávnený ďalej úročiť nesplatenú istinu úveru úrokom dojednaným v zmluve, žalobca si neuplatňuje voči žalovaným zmluvné úroky po zosplatení úveru. Žalobca si v konaní uplatňuje od momentu zosplateniu úveru len zákonné úroky z omeškania. Na základe vyššie uvedených skutočností sú Žalovaní povinní zaplatiť Žalobcovi nasledovné dĺžné sumy: a) Istinu vo výške 9805.35 eur, b) vyčíslený úrok z Istiny vo výške 1171.78 eur (ide o súčet dĺžného zmluvného úroku a zákonného úroku z omeškania od momentu poskytnutia Úveru do momentu vyhlásenia predčasnej splatnosti Úveru), c) vyčíslený zákonný úrok z omeškania vo výške 647.77 eur (ide o vyčíslený úrok z omeškania od momentu zosplatenia Úveru do vykonania poslednej úhrady Žalovaných), d) zákonný úrok z omeškania vo výške 5.00 % ročne zo sumy 9805.35 eur od 07.07.2018 do zaplataenia, e) poplatky vo výške 14.75 eur.

2. Žalovaná ako aj pôvodne žalovaný v 1. rade R. H. k žalobe žalobcu vo vyjadrení doručenom súdu dňa 30.1.2020 uviedli, že vo vzťahu k majetku žalovaného bol vyhlásený osobný bankrot, pričom žalovaná čaká na priebeh konania o jej žiadosti.

3. Uznesením z 14.8.2020 č.k. 5Csp/144/2019-122 konanie proti pôvodne žalovanému v 1. rade zastavil s tým, že vo vzťahu medzi žalobcom a pôvodne žalovaným v 1. rade nemá právo na náhradu trov konania.

4. Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením sa s prílohami žaloby, a to Aktuálnym stavom úveru k 30.11.2018, Predžalobnými výzvami z 8.11.2018, s poštovým podacím hárkom č. EPH143480298, Upozoreniami a výzvami na splatenie dĺžnej časti úveru z 22.2.2017 s poštovým podacím hárkom č. EPH008958340, Zmluvou o úvere, lepšia splátka z 25.6.2014, Výzvou na úhradu dĺžnej sumy z 20.3.2017 s poštovým podacím hárkom č. EPH009198207, vyjadrením žalobcu - špecifikáciou žalovanej sumy zaslanou Okresnému súdu Banská Bystrica, vyjadrením žalovanej a pôvodne žalovaného v 1. rade z 30.1.2020 s prílohami, a to rozhodnutím Centra právnej pomoci z 23.10.2019 a Uznesením Okresného súdu Prešov sp.zn. 4OdK/14/2019 z 3.10.2019, vyjadrením žalobcu z 19.0.2020, špecifikáciou žalobcu z 19.10.2020 s prílohou - prepisom splátok k zmluve o úvere, vyjadrením žalobcu z 8.12.2020 a z 18.3.2021 a zistil tento skutkový stav veci:

5. Žalobca ako veriteľ a pôvodne žalovaný v 1. rade R. H. ako dĺžník a žalovaná ako spoludĺžník uzavreli dňa 25.6.2014 Zmluvu o úvere č.6999010985. Podľa čl. 2 Zmluvy bola výška úveru 11.000,- eur, úroková sadzba bola dohodnutá vo výške 10,90% ročne, splatnosť úveru bola dohodnutá formou 120 mesačných splátok vo výške 164,24,- eur, pričom splatnosť prvej splátky bola dňa 10.7.2014 a konečná splatnosť úveru dňa 10.6.2024, RPMN predstavovala 12,02%. Celková čiastka úveru predstavovala 18187,54 eur (bod 3.1 zmluvy).

6. Ďalšie zmluvné podmienky od bodu 3.2. zmluvy sú uvedené drobným miestami nečitateľným písmom.

7. V Upozorneniach - výzvach na splatenie dĺžnej časti úveru zo dňa 20.2.2017 žalobca žalovanú a pôvodne žalovaného v 1. rade upozornil, že pohľadávka banky k uvedenému dňu je viac ako 3 mesiace po splatnosti vo výške 934,45 eur a upozornil ich, že ak nedôjde k úhrade dĺžnej sumy, banka je oprávnená využiť ustanovenie § 565 Občianskeho zákonníka a vyhlásiť úver za predčasne splatný. Listiny boli odovzdané na poštovú prepravu dňa 21.2.2017.

8. Výzvou na úhradu dĺžnej sumy zo dňa 20.3.2017 žalobca žalovanú a pôvodne žalovaného v 1. rade vyzval na zaplataenie sumy 11192,57 eur a to z dôvodu, že ku dňu 20.3.2017 vyhlásil pohľadávku voči nim za predčasne splatnú v celom rozsahu. Listiny boli odovzdané na poštovú prepravu dňa 21.3.2017.

9. Výzvami z 8.11.2018 žalobca vyzval žalovanú a pôvodne žalovaného v 1. rade na úhradu sumy 13628,90 eur do 15.11.2018. Listiny boli odovzdané na poštovú prepravu dňa 9.11.2018.

10. Žalobca v špecifikácii žalovanej sumy adresovanej Okresnému súdu Banská Bystrica uviedol, že napriek tomu, že z predloženého Aktuálneho stavu úveru vyplýva, že čiastočné úhrady po vyhlásení predčasnej splatnosti úveru boli započítané na poplatky a úroky, predmetné úhrady po vyhlásení predčasnej splatnosti boli v skutočnosti započítané, prednostne na istinu, tak ako Žalobca uviedol v

žalobnom návrhu. Výška pohľadávky, ktorú si žalobca v tomto konaní uplatňuje pozostáva z: istina vo výške 9.805,35 eur, zmluvný úrok a úrok z omeškania do vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru vo výške 1.171,78 eur, úrok z omeškania vo výške 5 % zo sumy 10.006,04 eur od 20.03.2017 do 10.05.2018, úrok z omeškania vo výške 5 % zo sumy 9.971,81 eur od 11.05.2018 do 07.06.2018, úrok z omeškania vo výške 5 % zo sumy 9.894,44 eur od 08.06.2018 do 06.07.2018, úrok z omeškania vo výške 5 % zo sumy 9.805,35 eur od 07.07.2018 do zaplattenia, poplatky vo výške 14,75 eur. Žalobcom uplatňovaný nárok vo výške 11.639,65 eur je teda súčtom istiny, vyčísleného zmluvného úroku a úroku z omeškania do zosplatenia úveru a vyčíslených úrokov z omeškania od zosplatenia úveru do 06.07.2018.

11. V písomnom podaní zo dňa 19.10.2020 žalobca uviedol že žalovaný v období od poskytnutia úveru do dátumu podania žaloby vykonal úhrady vo výške 3.481,49 eur, z ktorých bolo na poplatky zaúčtovaných 379,24 eur, na úroky (úrok z omeškania a zmluvný úrok) 1 907,60 eur a na istinu 1 194,65 eur. Z uvedeného vyplýva suma žalovanej istiny ako rozdiel medzi poskytnutým úverom vo výške 11 000,00 eur a započítanými úhradami na istinu 1 194,65 eur, t. j. 9 805,35 eur. V listine aktuálny stav úveru, ktorá bola prílohou žalobného návrhu sú platby vykonané od zosplatenia úveru, t.j. od 20.03.2017 uvedené ako započítané aj na príslušenstvo pohľadávky (z dôvodu automatického nastavenia BIS - u) , pričom veriteľ reálne tieto platby započítal prednostne na istinu pohľadávky (túto skutočnosť Žalobca uvádza aj v žalobe a vyššie uvedený výpočet uvedený potvrdzuje). Uvedená listina aktuálny stav úveru je prehľadom splácania, resp. tvorí platobnú históriu Žalovaného z ktorej je zrejme, že dlžníkovi bolo poskytnutých 11 000,- eur a tie aj reálne vyčerpal (strana 1 Aktuálneho stavu, časť „Výška úveru“, „Vyčerpané“), pričom spôsob čerpania úveru je uvedený na str. 3 Aktuálneho stavu úveru v časti „Uskutočnené čerpania“ - dlžníkovi bolo poskytnutých 11 000,- eur s tým, že poplatok za spracovanie úveru (ktorý v zmysle Sadzobníka poplatkov predstavoval sumu 2% zo sumy úveru, t.j. 220,- eur) bol dlžníkovi dňa 18.07.2014 vrátený, t.j. úver vo výške 11 000,- eur bol klientovi poskytnutý bez poplatku. V žalobe uplatnené poplatky pozostávajú z pozostávajú z: Poplatku za I. upomienku v sume 10,- eur (vznik poplatkovej povinnosti dňa 08.12.2016), Poplatku za upozornenie pred výzvou v sume 1,25 eur (vznik poplatkovej povinnosti dňa 20.02.2017), Poplatku za výzvu na splatenie úveru s prísl. v sume 3,50 eur (vznik poplatkovej povinnosti dňa 20.03.2017), teda spolu vo výške 14,75 eur. Žalovaný uhradil poslednú splátku pred vyhlásením predčasnej splatnosti úveru dňa 22.11.2016, pričom v období od 01/2016 do 10.07.2016 vrátane, mu bol povolený odklad splátok (čo je zrejme aj z „plánu splátok“ v listine Aktuálny stav úveru - uvedené na str. 2 Aktuálneho stavu úveru). V zmysle výzvy súdu Žalobca vyčísľuje výšku nesplatených úrokov z istiny od začatia čerpania úveru do momentu vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru - ide o súčet dlžného zmluvného úroku a zákonného úroku z omeškania od momentu poskytnutia úveru do momentu vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru (Žalobca si so Žalovaným dohodli v Zmluve úrokovú sadzbu vo výške 10,90 % p. a.) a výšku zákonného úroku z omeškania - ide o súčet úroku z omeškania od momentu zosplatenia úveru do vykonania poslednej úhrady Žalovaných pred podaním Žaloby. Žalobcovi interný systém neumožňoval dohodnúť so Žalovaným mesačné splátky v sume na desiatinné čísla, z čoho vyplýva, že mesačné splátky boli zaokrúhlené smerom nahor. Predmetné zaokrúhlenie potom spôsobilo, že výška posledných splátok nebola v sume totožnej s ostatnými splátkami úveru, ale v sume nižšej. Výška anuitnej splátky úveru bola vo výške 151,- eur + 13,24 eur (poplatok za poistenie úveru) = 164,24 eur. Žalobca v tejto súvislosti poukázal na rozhodnutie Krajského súdu Trnava sp. zn. 25Cp/201/2017. Súčasná línia posudzovania priemerného spotrebiteľa sa výrazne posunula od jeho považovania za naivného a nepozorného, až sa postupom času vymedzil priemerný spotrebiteľ, na ktorého bola prenesená istá povinnosť aktivity, keď Európsky súdny dvor uviedol, že od spotrebiteľa sa vyžaduje určité kontrolné úsilie, aby zistil, aký tovar vlastne kupuje. Európsky súdny dvor v rozsudku zo dňa 12.01.2006, sp. zn. C-361/04, vo veci Claude Ruiz - „Picasso“ uviedol, že: „Priemerný spotrebiteľ vykazuje najvyšší stupeň pozornosti vo chvíli, keď si pripravuje a realizuje svoj výber medzi rôznymi výrobkami dotknutej kategórie“ , pričom upozornil na to, že tento model je platný pre všetky výrobky bez ohľadu na druh. Toto tvrdenie vo všeobecnosti môžeme považovať za platné, avšak ak by sme šli viac do hĺbky, predsa len nie je možné obísť skutočnosť, že miera pozornosti priemerného spotrebiteľa je z predmetového hľadiska ovplyvnená druhom tovaru/služby, o ktorú ide. Pozornosť spotrebiteľa závisí aj od povahy a najmä od finančnej hodnoty kupovaného tovaru, či služby, nakoľko priemerný spotrebiteľ si určite dôkladnejšie premyslí kúpu motorového vozidla za niekoľko tisíc eur, ako výrobku nepatrnej hodnoty. Európske právo stále viac naznačuje, že ďalšia „automatická“ pomoc spotrebiteľom už nie je účelná a pokračovať by sa malo skôr nazeraním na priemerného spotrebiteľa ako schopného urobiť vlastné rozhodnutie ohľadom svojho právneho postavenia v spotrebiteľskom právnom vzťahu. Z uvedeného tak vyplýva záver, že Žalobca pri uzatváraní Zmluvy o úvere vedel presne aký úver,

v akej výške a za akých podmienok mu bude poskytnutý. Dikcia zákona pritom nehovorí o tom, že celkovou čiastkou, ktorú má spotrebiteľ uhradiť. Je násobok počtu splátok s ich výškou, ale podľa ust. § 2 písm. h) zákona č. 129/2010 Z. z. celkovou čiastkou sa rozumie súčet celkovej výšky spotrebiteľského úveru a celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom. Zákon č. 129/2010 Z. z. upravuje v prílohe č. 2 základnú rovnicu výpočtu RPMN, ktorá vyjadruje ročnú percentuálnu mieru nákladov, kladie do rovnováhy na ročnom základe celkovú súčasnú hodnotu čerpaných prostriedkov na jednej strane a celkovú súčasnú hodnotu splátok a platieb poplatkov na strane druhej. Dodatočné predpoklady na výpočet ročnej percentuálnej miery nákladov a) Ak zmluva o spotrebiteľskom úvere umožňuje spotrebiteľovi čerpať peňažné prostriedky ľubovoľne, spotrebiteľský úver sa považuje za vyčerpaný okamžite a v plnej výške. Žalobca preto predpokladá, že predpokladmi výpočtu sú premenné dosádzané do vzorca na výpočet RPMN, ako je výška úveru, číslo posledného čerpania - úver bol čerpaný jednorazovo, t.j. podľa písm. a) prílohy č. II zákona sa považuje za vyčerpaný okamžite a v plnej výške, čo je v zmluve uvedené, číslo poslednej splátky 120, výška splátky (bez poistenia, keďže toto nebolo podmienkou uzatvorenia Zmluvy), periodicita čerpania mesačne (do 10. dňa v mesiaci), čo zodpovedá intervalu čerpania. Žalobca tak uvádza, že Zmluva obsahuje všetky náležitosti podľa ust. § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch a s poukazom na uvedené skutočnosti má za to, že Súdu dostatočne preukázal oprávnenosť svojho uplatneného nároku čo do výšky, aj do dôvodu. Na základe uvedeného si súd dovoľuje požiadať, aby Žalobe vyhovel v plnom rozsahu.

12. Žalobca v prílohe vyjadrenia predložil súdu listinu - predpis splátok, podľa ktorej predstavovala 1. až 118 splátka úveru sumu 164,24 eur a pozostávala zo splátka istiny a úroku a poplatku za poistenie v sume 13,24 eur, 119. splátka úveru predstavovala sumu 162,78 eur a 120. splátka úveru predstavovala iba sumu 13,24 eur, pričom sa jednalo o poplatok za poistenie.

13. V ostatných písomných podaniach žalobca iba ospravedlnil svoju neúčast' na nariadených pojednávaniach.

14. Podľa § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

15. Podľa § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka, výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

16. Ako vyplýva z § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

17. V zmysle § 52 ods. 1 až ods. 4 Občianskeho zákonníka spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

18. Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

19. Ako vyplýva z § 53 ods. 2, ods. 3 Občianskeho zákonníka za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

20. Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

21. Zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon alebo osobitné predpisy na ochranu spotrebiteľa priznávajú, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší. (§ 54 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka).

22. V zmysle § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch účinného v čase uzavretia zmluvy (ďalej len zákon o spotrebiteľských úveroch), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľa. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona nemožno poskytnúť finančnými prostriedkami v hotovosti.

23. Podľa § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

a) druh spotrebiteľského úveru,

b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,

c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,

d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,

e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,

f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,

g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,

h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,

i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,

j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,

k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,

l) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

m) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,

n) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,

o) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

p) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,

q)veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
r)výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,
s)informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,
t)právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,
u)spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
v)informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
w)právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,
x)názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23,
y)priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrťrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrťrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrťrok.

24. Ako vyplýva z citovaného ust. § 11 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

a)zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1,
b)zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y),
c)zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1 alebo
d)v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa,
e)veriteľ spotrebiteľský úver poskytne finančnými prostriedkami v hotovosti.

25. Ako vyplýva z § 517 ods. 1 Občianskeho zákonníka dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

26. V zmysle § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis. Týmto vykonávacím predpisom je nariadenie vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorý vo svojom §3 stanovuje, že výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

27. Podľa § 511 ods. 1 Občianskeho zákonníka ak právnym predpisom alebo rozhodnutím súdu je ustanovené alebo účastníkmi dohodnuté alebo ak to vyplýva z povahy plnenia, že viac dlžníkov má tomu istému veriteľovi splniť dlh spoločne a nerozdielne, je veriteľ oprávnený požadovať plnenie od ktoréhokoľvek z nich. Ak dlh splní jeden dlžník, povinnosť ostatných zanikne.

28. Podľa § 54a Občianskeho zákonníka účinného od 05.12.2018, premlčané právo zo spotrebiteľskej zmluvy nemožno vymáhať a ani ho platne zabezpečiť; ustanovenie § 151j ods. 2 tým nie je dotknuté. Zmeniť obsah premlčaného práva zo spotrebiteľskej zmluvy, nahradiť ho novým právom alebo obnoviť jeho vymáhateľnosť možno len na základe právneho úkonu dlžníka, ktorý o premlčaní vedel.

29. Podľa § 875v Občianskeho zákonníka, konanie, predmetom ktorého je pohľadávka vzniknutá zo spotrebiteľskej zmluvy, začaté pred účinnosťou tohto zákona, sa dokončí podľa doterajších predpisov.

30. Podľa § 100 Občianskeho zákonníka, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihladne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

31. Podľa § 101 Občianskeho zákonníka, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

32. Podľa § 103 Občianskeho zákonníka, ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

33. Pre spotrebiteľskú zmluvu je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, ktorým je najčastejšie predávajúci, za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ nemá možnosť tieto podmienky individuálne ovplyvniť. Občiansky zákonník podrobnejšie špecifikuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok v spotrebiteľských zmluvách a výslovne ustanovuje, že takéto ustanovenia v zmluvách, ktoré spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa sú neprijateľné, a preto neplatné. Vychádza sa z toho, že predovšetkým spotrebiteľ v dobrej viere uzatvára zmluvu s dodávateľom, od ktorého sa očakáva, že vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar a služby koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Predpokladá sa, že dodávateľ má vedomosti a skúsenosti a oproti spotrebiteľovi vystupuje ako zvýhodnený účastník zmluvného vzťahu založeného spotrebiteľskou zmluvou.

34. Ustanovenie § 53 Občianskeho zákonníka sa týka iba podmienok, ktoré zákon označuje za neprijateľné. Ide o podmienky, ktoré sú nečestné, neslušné, hrubo poškodzujúce spotrebiteľa a preto ich použitie zákon sankcionuje absolútnou neplatnosťou. Vyjadruje snahu, aby dodávateľ v spotrebiteľských zmluvách pristupoval k tvorbe podmienok v súlade s dobrými mravmi. Je potrebné dodať, že spotrebiteľ z povahy veci v súčasných podmienkach štandardizácie produktov bežnej spotreby, ako aj zmluvných podmienok, má iba fiktívnu možnosť ovplyvniť podstatu zmluvných podmienok, ktoré sú mu zo strany dodávateľa predložené, pričom často vzhľadom na ich rozsiahlosť a použitú právnu terminológiu nemá možnosť, či už ich vôbec prečítať, resp. pochopiť ich obsah. Ide teda o zákonný zákaz používania neprijateľných podmienok, ktoré vyvolá právoplatné súdne rozhodnutie a dodávateľ je povinný zdržať sa ich používania. Ochrana spotrebiteľa sa týka iba formulárových zmlúv, ktoré sú uzatvárané na základe predbežne formulovaného zmluvného formulára, ktorý má dodávateľ vopred pripravený a ktorý používa v dvoch alebo viacerých prípadoch, pričom spotrebiteľ spravidla obsah zmluvy nemení.

35. V tomto prípade ide o spotrebiteľskú zmluvu v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, pretože ju žalobca ako dodávateľ a žalovaný ako spotrebiteľ, pričom obsah zmluvy, ako aj obsah úverových podmienok bol daný žalobcom bez možnosti žalovaného privodiť akúkoľvek zmenu, preto je potrebné predmetný právny vzťah posúdiť podľa príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka. Súd má za to, že tým, že na daný právny vzťah bol použitý režim Obchodného zákonníka, došlo by k znevýhodneniu postavenia žalovaného ako spotrebiteľa v danom právnom vzťahu.

36. Súd v danej súvislosti poukazuje aj na skutočnosť, že Slovenská republika ako člen európskej únie je povinná plniť záväzky vyplývajúce z tohto členstva. Členské štáty Únie sú povinné zabezpečiť, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok (čl. 6 Smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, ďalej len „smernica“).

37. Nepochybne zmluva uzavretá medzi stranami sporu je teda spotrebiteľskou zmluvou v zmysle zákona o ochrane spotrebiteľa, pričom tento výklad je v súlade aj s komunitárnou úpravou ochrany spotrebiteľa v zmysle smernice Rady 93/13/EHS zo dňa 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách. Pri závere o tom, že spornú zmluvu je potrebné považovať za spotrebiteľskú zmluvu, je potrebné na ňu aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka.

38. Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že žalobca ako veriteľ a pôvodne žalovaný v 1. rade R. H. ako dlžník a žalovaná ako spoludlžník uzavreli dňa 25.6.2014 Zmluvu o úvere

č.6999010985. Podľa čl. 2 Zmluvy bola výška úveru 11.000,- eur, úroková sadzba bola dohodnutá vo výške 10,90% ročne, splatnosť úveru bola dohodnutá formou 120 mesačných splátok vo výške 164,24,- eur, pričom splatnosť prvej splátky bola dňa 10.7.2014 a konečná splatnosť úveru dňa 10.6.2024, RPMN predstavovala 12,02%. Celková čiastka úveru predstavovala 18187,54 eur (bod 3.1 zmluvy).

39. Do podania žaloby žalovaná uhradila sumu 3481,49 eur. Uvedené je zrejmé zo žalobcom poskytnutej špecifikácie dlžnej sumy ako aj Aktuálneho stavu úveru ku dňu 30.11.2018.

40. Popretím úveru ako absolútneho obchodu sa nemôže rozumieť stav, ak súd aplikuje ustanovenie § 54 ods. 1 OZ, ktoré má svoj obsah a ktorým zákonodarca sledoval dôležitý cieľ v spotrebiteľských zmluvách bez ohľadu na typ zmluvy, teda aj v prípade absolútnych obchodov (absolútne obchody sú vzťahy regulované Obchodným zákonníkom bez ohľadu na povahu účastníkov zmluvy). Zo žiadneho ustanovenia zákona nevyplýva, že by z pôsobnosti ustanovenia § 54 ods. 1 OZ boli vylúčené niektoré typy spotrebiteľských zmlúv. Teda ustanovenie § 54 ods. 1 OZ reguluje aj absolútne obchody.

41. Zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie (§ 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka). Ustanovenie § 54 ods. 1 OZ je ustanovením *lex specialis* s dopadom na všetky spotrebiteľské zmluvy, a teda aj na odložené platby v spotrebiteľských vzťahoch vrátane úverov.

42. Ustanovenie § 54 ods. 1 OZ preto treba vykladať tak, že v prípade dualistickej právnej úpravy inštitútov súkromného práva sa na spotrebiteľské právne vzťahy nepoužije obchodné právo (Obchodný zákonník), ak aplikáciou konkrétnej zmluvnej podmienky by sa postavenie spotrebiteľa oproti občianskoprávne úprave zhoršilo. Ustanovenie § 54 ods. 1 je dôsledkom transpozície čl. 8 smernice. Smernica síce neharmonizuje dualistické právne úpravy inštitútov súkromného práva, no na druhej strane nebráni ani regulácii, akú predstavuje ustanovenie § 54 ods. 1 OZ a ktoré bráni akémukoľvek zhoršeniu postavenia spotrebiteľa oproti Občianskemu zákonníku, § 54 ods. 1 OZ.

43. Paušálne uprednostnenie Obchodného zákonníka by malo na spotrebiteľov nepriaznivé následky hraničiace až s neprístupnosťou k občianskym právam, ktoré priznáva Občiansky zákonník na rozdiel od Obchodného zákonníka.

44. V súlade s § 220 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) súd zohľadňuje aj ustálenú rozhodovaciu prax súdov. Pokiaľ ide o absenciu obligatórnych náležitostí zákona o spotrebiteľských úveroch v predmetnej spotrebiteľskej zmluve je potrebné uviesť, že pokiaľ sa judikatúra vyšších súdov pri posudzovaní obdobných zmlúv žalobcu (jeho právneho predchodcu) odlišuje, súd poukazuje na vyššie cit. ust. § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka a najmä na interpretačné pravidlo citované v rozhodnutí Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 4 Obdo 45/2012 zo dňa 24. júna 2013, podľa ktorého „pri nejednoznačnom výklade akejkoľvek problematiky týkajúcej sa ochrany spotrebiteľa, je potrebné uprednostniť vždy ten výklad, ktorý sleduje záujem spotrebiteľa“.

45. Súd preto pri výbere ustálenej rozhodovacej praxe priklonil sa k tej, ktorá uprednostňuje výklad sledujúci záujem spotrebiteľa, teda výklad pre spotrebiteľa jednoznačne výhodnejší, nakoľko princíp ochrany práv spotrebiteľa patrí podľa ustálenej praxe medzi jeden z najdôležitejších princípov právneho poriadku. V súvislosti s významnosťou tohto princípu súd poukazuje na názor vyslovený v rozhodnutí Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 6 Cdo 1/2012, podľa ktorého „princíp „vigilantibus iura scripta sunt“ v spotrebiteľských veciach v konkrétnych súvislostiach (teda v závislosti od konkrétnych okolností) ustupuje dôležitejšiemu princípu, ktorým je ochrana práv spotrebiteľa.“

46. Pre absenciu (povinných) náležitostí zmluvy je potrebné považovať tento spotrebiteľský úver za úver bez poplatkov a bez úrokov, ako to vyplýva z cit. ust. § 11 ods. 1 písm. b) zák. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu podpísania zmluvy. Aj absencia iba jednej z nich má tie isté dôsledky.

47. V danom prípade nie je naplnené zákonné ustanovenie § 9 ods. 2 písm. j) zákona o spotrebiteľských úveroch, pričom zákonnou náležitosťou úverovej zmluvy v čase jej uzatvorenia bola aj celková čiastka, ktorú má spotrebiteľ zaplatiť. Zo zmluvy nie je možné dospieť k celkovej čiastke úveru zo skutočností žalobcom v zmluve deklarovaných.

48. Žalobca udáva bode 3.1 zmluvy, že výška mesačnej splátky je 164,24 eur, počet splátok 120 a celková čiastka úveru je 18187,54 eur. Avšak 120 splátok po 164,24 eur predstavuje spolu sumu 19708,80,- eur. Pokiaľ by súd odrátal poplatok za poistenie v sume 13,24 eur z každej splátky, potom 120 splátok po 151,- eur (bez poplatku za poistenie) predstavuje 18120,- eur. Pokiaľ žalobca v špecifikácii žalovanej sumy uvádza, že výška poslednej splátky bola iná, v samotnej zmluve akékoľvek vysvetlenie chýba, pričom údaje v nej uvedené nekorešponujú so skutočnosť, čoho dôsledkom je bezúročnosť a bezpoplatkovosť celého úveru pre absenciu obligatórnych náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere, a to celkovej čiastky, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť.

49. Uvedené jednoznačne spochybňuje možnosť spotrebiteľa posúdiť rozsah svojho záväzku. V tejto súvislosti, súd poukazuje aj na názory v odborných článkoch: „Súdny dvor sa vo svojom rozhodnutí venoval výlučne sankciám vo vzťahu k absencii obligatórnych náležitostí v zmluve o spotrebiteľskom úvere a, napokon, za použitia výkladu a contrario z rozsudku vyplýva, že za nezávažné porušenie, ktoré by sa nemalo trestať bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou úveru, možno považovať jedine absenciu takej zmluvnej náležitosti, ktorá nemôže nijakým spôsobom spochybníť možnosť spotrebiteľa posúdiť rozsah svojho záväzku.“ (Systém ASPI - stav k 16.6.2017 do čiastky 66/2017 Z.z. Pokus o demýtizáciu rozsudku Súdneho dvora európskej únie vo veci C-42/15, Home Credit Slovakia, a.s., proti Kláre Biróovej)

50. Pre absenciu týchto (povinných) náležitostí zmluvy je potrebné považovať tento spotrebiteľský úver za úver bez poplatkov a bez úrokov, ako to vyplýva z cit. ust. § 11 ods. 1 písm. b) zák. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu podpísania zmluvy. Aj absencia iba jednej z nich má tie isté dôsledky.

51. Ak boli pre výpočet RPMN použité iné predpoklady, tieto v zmluvnom formulári chýbajú, pričom zákon s absenciou týchto predpokladov spája bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru (§ 9 ods. 2 písm. j) zákona o spotrebiteľských úveroch).

52. Zároveň je potrebné poukázať na ďalšie skutočnosti vyplývajúce z vykonaného dokazovania, najmä že podľa žalobcom predloženého predpisu splátok predstavovala 1. až 118 splátka úveru sumu 164,24 eur a pozostávala zo splátky istiny a úroku a poplatku za poistenie v sume 13,24 eur, 119. splátka úveru predstavovala sumu 162,78 eur a 120. splátka úveru predstavovala iba sumu 13,24 eur, pričom sa jednalo o poplatok za poistenie. Z uvedeného jednoznačne vyplýva, že predposledná splátka úveru bola iba vo výške 162,78 eur a posledná splátka úveru je iba splátkou poistného.

53. Pokiaľ teda predposledná a posledná splátka úveru sú uvedené v inej výške, čoho dôsledkom je aj nesprávne uvedený údaj o celkovej čiastke úveru, pričom v zmluve sa údaj o tejto skutočnosti neuvádza, v zmluve o spotrebiteľskom úvere absentuje obligatórna náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. k) zákona o spotrebiteľských úveroch, a to výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. To isté platí aj o skutočnosti, že síce žalobca uvádza v zmluve výšku splátky 164,24 eur, pričom sa jedná o sumu splátky vrátane poistenia, avšak v zmluve sa nikde neuvádza údaj o výške poistného 13,24 eur (absentuje tak údaj o výške, splatnosti a termíne uvedeného poplatku).

54. Ak žalobca tvrdí, že mesačná splátka úveru predstavovala sumu 151,- eur, súdu nie je zrejmé, kde sa tento údaj nachádza v samotnom formulári zmluvy, kde v bode 3.1 zmluvy je uvedená výška splátky 164,24 eur. Vyššie uvedené spôsobuje zmatečnosť, nejasnosť a nezrozumiteľnosť celého zmluvného formulára, kedy údaje dôležité pre zistenie obligatórnych náležitostí podľa § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, najmä pre určenie správnosti údajov o celkovej čiastke, údajov o RPMN ako aj údajov o splatnosti splátok úveru a poplatkov, ktorými údajmi žalobca argumentuje túto správnosť výpočtov, vôbec z uvedeného formulára nevyplývajú.

55. Ak by súd akceptoval argumentáciu žalobcu, že poistné nemalo byť súčasťou celkovej čiastky úveru ani súčasťou výpočtu RPMN, potom sa v zmluve nesprávne uvádza údaj o počte splátok, ktorými má dlžník úver uhradiť, nakoľko týchto splátok bolo iba 119 a nie 120, ako je uvedené vo formulári zmluvy.

56. Uvedené by tak spôsobovalo jednak nesprávny údaj o výške, počte a termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov úveru (v rozpore s § 9 ods.2 písm. k) zákona o spotrebiteľských úveroch), ale zároveň aj nesprávny údaj o dobe trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termíne konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru (v rozpore s § 9 ods.2 písm. f) zákona o spotrebiteľských úveroch).

57. Pre absenciu vyššie uvedených náležitostí zmluvy je potrebné považovať tento spotrebiteľský úver za úver bez poplatkov a bez úrokov, ako to vyplýva z cit. ust. § 11 ods. 1 písm. b) zák. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy (v súvislosti s uvedeným porovnaj napríklad rozsudok Krajského súdu v Prešove sp.zn. 15CoCsp/12/2020 z 16. 07. 2020, tiež rozsudok Krajského súdu v Trnave sp.zn. 10Co/114/2018 z 25. 09. 2019).

58. Súd poukazuje v danom prípade na skutočnosť, že elementárne údaje, akými je výška úveru, počet splátok a celková čiastka, ktorú má spotrebiteľ zaplatiť musí byť priemernému spotrebiteľovi zo zmluvy zrejme za každých okolností. Ak ani základné údaje v zmluve, ktoré je možné zistiť tým najjednoduchším matematickým výpočtom (počet splátok x výška splátky) nekorešpondujú so skutočnosťou, súd musí uvedený úver považovať za bezúročný a bez poplatkov.

59. V súvislosti s absenciou predpokladov použitých na výpočet ročnej percentuálnej miery nákladov, ako to vyžaduje ust. § 9 ods. 2 písm. k) zákona o spotrebiteľských úveroch, súd poukazuje tiež na názor vyslovený v rozsudku Krajského súdu v Prešove sp.zn. 21Co/97/2017 zo dňa 28. 06. 2018 v obdobnej veci žalobcu: „Súdu prvej inštancie nemožno nič vytknúť, pokiaľ dôvod bezúročnosti a bezpoplatkovosti, ktorý predpokladá ustanovenie § 11 odsek 1 písm. b/ Zákona o spotrebiteľských úveroch videl v absencii náležitostí uvedených v ustanovení § 9 odsek 2 písm. j/ zákona č. 129/2010 Z.z. K údaju o RPMN(ročnej percentuálnej miere nákladov) sa odvolací súd stotožňuje s názorom súdu prvej inštancie, že ide o jeden z najdôležitejších údajov pre spotrebiteľa, pretože zohľadňuje všetky náklady, ktoré musí spotrebiteľ za úver uhradiť, a preto je najlepším indikátorom posúdenia výhodnosti či nevýhodnosti úveru. Pri údaji o RPMN sa musia uviesť všetky predpoklady použité na jeho výpočet, teda nestačí len uvedenie jeho výšky. Zákonodarca jasne stanovil, že nepostačuje uvedenie len výšky RPMN, ale v zmluve je potrebné uviesť aj všetky predpoklady, ktoré boli použité pre výpočet RPMN. Odvolací súd preto zastáva názor, že týmito predpokladmi je uvedenie výšky úveru, výšky splátky, jej intervalu, počtu splátok, uvedenie výšky úrokovej sadzby a prípadných poplatkov. Aj keď súd prvej inštancie konkrétne neuviedol, ktoré predpoklady pre výpočet RPMN v zmluve o úvere uzavretej medzi stranami sporu nie sú konkretizované, z obsahu zmluvy nevyplýva, ktoré údaje boli použité pre výpočet RPMN. Iba skutočnosť, že v zmluve sú uvedené údaje o úvere bez toho, aby z nej bolo jasne, ktoré údaje boli použité na výpočet RPMN nie je možné považovať za naplnenie litery uvedeného ustanovenia. Je nepochybné, že v predmetnej úverovej zmluve tento údaj chýba, nie je uvedené aké predpoklady boli použité pre výpočet RPMN, a preto správne skonštatoval súd prvej inštancie, že je potrebné považovať úver za bezúročný a bez poplatkov. Odvolací súd dáva do pozornosti, že obligatórnou náležitosťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere je uvedenie predpokladov použitých pre výpočet RPMN aj podľa transponovanej smernice európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23.4.2008, a to v článku 10 odsek 2 písm.g/ cit.: „Zmluva o úvere zrozumiteľne a stručne uvádza: ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané v čase uzavretia zmluvy o úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto miery.“

60. K správnosti údaja o RPMN, vzhľadom na nezarábanie poplatku za poistenie do výpočtu pre RPMN, súd uvádza nasledovné:

61. Podľa § 2 písm. g) zákona o spotrebiteľských úveroch celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov; do celkových nákladov patria aj náklady na doplnkové služby súvisiace so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, a to najmä poistné, ak spotrebiteľ musí navyše uzavrieť zmluvu o poskytnutí takejto doplnkovej služby, aby získal spotrebiteľský úver alebo aby ho získal za ponúkaných podmienok,

62. V predmetnej zmluve bola uvedená RPMN vo výške 12,02 %, pričom podľa prepočtu má byť správne uvedená sadzba 13,72 % (výpočet súd realizoval prostredníctvom kalkulačky <<http://www.fininfo.sk/sk/kalkulacky/kalkulacka-rpmn>>). Súd pri tomto výpočte vychádzal z výšky úveru 11000 eur, výšky splátky úveru 164,24 eur pri ich počte 120. Z daného vyplýva, že v zmluve je nesprávne uvedená RPMN v neprospech spotrebiteľa, čo má podľa § 11 ods. 1 písm. d) zákona o spotrebiteľských úveroch účinného v čase uzavretia zmluvy za následok, že tento úver je bezúročný a bez poplatkov, a to od počiatku. Žalobca totiž do výpočtu nezarátal poplatok za poistenie ako doplnkovú službu. Zo samotného formulára úverovej

zmluvy nevyplýva, že sa jedná o dobrovoľnú službu, ktorá nemá byť súčasťou RPMN. V súvislosti so zarátaním poplatku za poistenie do výpočtu RPMN pozri napríklad rozsudok Krajského súdu v Žiline sp. zn. 11Co/98/2017 zo dňa 25.04.2017, rozsudok Krajského súdu v Prešove sp.zn. 8Co/175/2018 z 26. 08. 2019, uznesenie Krajského súdu v Prešove sp.zn. 16Co/48/2018 z 29. 04. 2019.

63. Podľa názoru súdu poistné malo byť zahrnuté do RPMN a teda celkových nákladov spotrebiteľa, pretože nešlo o dobrovoľnú doplnkovú službu. Žalovaný mal pri podpise formulárovej zmluvy na výber iba to, či si vyberá základný súbor poistenia, alebo komplexný súbor poistenia, a to zaškrtnutím políčka vo formulári zmluvy. Navyše vo formulári nebolo uvedené ani políčko na odmietnutie poistenia. Žalobca nepreukázal, že by žalovanému poskytol úver za rovnakých podmienok aj bez poistenia.

64. Podpisom zmluvy tak mala byť automaticky uzavretá aj poistná zmluva. Žalobca nepreukázal vzhľadom na formulárový charakter zmluvy o spotrebiteľskom úvere, že uzavretie dohody o poistení, konkrétnom poplatku za poistenie, bolo nezávislé a samostatné. Nedošlo k preukázaniu skutočnosti, že spotrebiteľ nemusel uzavrieť poistnú zmluvu, aby získal úver za ponúknutých podmienok. Spotrebiteľovi má byť daná a navonok preukázaná možnosť slobodne urobiť prejav vôle či chce uzavrieť okrem úverovej zmluvy aj poistnú zmluvu alebo nie. Argument zmluvnej slobody spotrebiteľa tu nemôže obstať, pretože takáto sloboda je len iluzória, keďže zmluvu vo formulárovej podobe pripravoval žalobca ako zmluvný partner spotrebiteľa a s ohľadom na nepomer vo vyjednávacej sile zmluvného partnera a spotrebiteľa je zjavné, že spotrebiteľ sa len s ťažkosťou môže domôcť zmeny vopred pripravených zmluvných dojednaní.

65. Z dôvodu, že žalobca nezahrnul náklady na doplnkovú službu súvisiacu so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, a to poistné do celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom, výška RPMN v predmetnej zmluve obsahovala nesprávnu hodnotu, keďže ročnou percentuálnou mierou nákladov sa rozumejú celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom. Nebolo teda sporné, že náklady na poistné neboli zahrnuté do celkových nákladov, v dôsledku čoho údaj o RPMN bol nesprávny v neprospech spotrebiteľa. Ak poistné bolo žalobcom zahrnuté (periodicita splatnosť spolu platbou anuitnej splátky) do splácania pravidelnej mesačnej splátky, podliehalo výpočtom vyššie uvedených obligatórnych náležitostí zmluvy, s absenciou ktorých sa spája sankcia bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru (v súvislosti s uvedeným porovnaj rozsudok Krajského súdu v Trnave sp.zn. 10CoCsp/55/2020 z 28. 10. 2020).

66. Osobitne sa súd zaoberal aj nárokom na poplatky v sume 14,75 eur, pričom mimo skutočnosti, že úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, žalobca nepreukázal, že poskytol žalovanej za tieto poplatky skutočné protiplnenie. Jedná sa o poplatok za I. upomienku v sume 10,- eur (vznik poplatkovej povinnosti dňa 08.12.2016), poplatok za upozornenie pred výzvou v sume 1,25 eur (vznik poplatkovej povinnosti dňa 20.02.2017), poplatok za výzvu na splatenie úveru s prísl. v sume 3,50 eur (vznik poplatkovej povinnosti dňa 20.03.2017).

67. Predmetné poplatky tak predstavujú iba ďalšiu sankciu v prípade omeškania spotrebiteľa s úhradami dlhu, nie iba skutočnú náhradu nákladov dodávateľa. Uplatňovanie takýchto poplatkov je možné zároveň považovať za priečiace sa dobrým mravom v zmysle § 3 a § 39 Občianskeho zákonníka. V danej súvislosti súd poukazuje aj na rozhodnutie Vrchného krajského súdu v Brandenbursku (Brandenburgisches Oberlandesgericht) z 21. júna 2006 č. k. 7 U 17/06, v ktorom sa uvádza, že už také poplatky ako poplatky za vydanie náhradnej kreditnej karty, vystavenie kvitancie v predpísanej pozemkovoknižnej forme, skúmanie a preverovanie pomerov a upomienky sú neprijateľné. Súd preto žalobu žalobcu, ktorá sa týka poplatkov v sume 14,75 eur ako nedôvodnú zamietol.

68. V súvislosti s vyššie uvedenými poplatkami, súd poukazuje aj na rozsudok Krajského súdu v Prešove vo veci 18Co/109/2011, kde konštatoval, že cit. „Za neprijateľnú považuje odvolací súd aj zmluvnú podmienku, ktorá vyjadruje finančný záväzok spotrebiteľa za plnenie, ktoré mu po materiálnej stránke nie je dodané a slúži v skutočnosti záujmom dodávateľa (tzv. teória skutočného plnenia spomínaná najčastejšie v súvislosti s poplatkami v spotrebiteľských úverových vzťahoch)“.

69. Ako uviedol Ústavný súd SR: „Pokiaľ je však zmluvná podmienka až v hrubom nepomere v neprospech spotrebiteľa ako slabšej zmluvnej strany v právnom vzťahu zo štandardnej spotrebiteľskej zmluvy, ktorý vzťah teória u prax navyše označujú za fakticky nerovný, nevyvážený, nemali by byť žiadne

pochybnosti o tom, že takáto zmluvná podmienka sa prieči dobrým mravom.“ (Uznesenie Ústavného súdu SR z 24.2.2011, IV.ÚS 55/201-19).

70. Navyiac je potrebné dodať, že v danom prípade zároveň v čl. 3 bode 3.6 Zmluvy je drobným písmom uvedená netransparentná inkorporačná doložka. O netransparentnú inkorporačnú doložku ide aj vtedy, ak ju dodávateľ uvedie menším písmom ako zmluvné podmienky predstavujúce podstatné zložky zmluvy.

71. Spotrebiteľ sa môže domnievať (postačí hrozba takéhoto rizika), že menšie písmo obsahuje text, ktorému nemusí pripisovať až tak dôležitý význam. V spojení s úplne miniatúrnym písmom, pri čítaní ktorého sa stráca orientácia a vyžadujú sa pomôcky (lupa, pravítko a pod.), práve menšie písmo môže spotrebiteľa odradiť od sústredenia sa pri uzatváraní zmluvy. Ide o nevhodné predkladanie zmluvných podmienok a uvedenie menšieho písma hodnotí súd ako nepochopiteľný a ako nie dobrý úmysel, ktorému za žiadnych okolností nemieni poskytnúť ochranu. K drobnému písmu porov. nález I. ÚS 342/09 (ČR). V bežnom živote sa zväčšenému textu pripisuje záujem autora pripísať mu väčší význam. Opačne text s menším písmom môže indikovať menej podstatný obsah zmluvy. V spojení s rozsiahlymi podmienkami písané takmer nečitateľným drobným písmom tak existuje nezanedbateľné nebezpečenstvo, že priemerný spotrebiteľ podcení takúto časť textu.

72. Neprijateľná inkorporačná doložka (uvedená drobným písmom v bode 3.6 zmluvy) v danom prípade nemohla privodiť viazanosť Obchodných podmienok, Všeobecných obchodných podmienok, Sadzobníka poplatkov ako ani ďalších dokumentov, ktoré sa prostredníctvom nej mali stať súčasťami zmluvy.

73. Vyhlásenie neplatnej inkorporačnej doložky má rovnaký dopad vo vzťahu k všetkým nárokom uplatňovaným na jej základe. Ustanovenia obsiahnuté v jednotlivých dokumentoch, sa v prípade neprijateľnej inkorporačnej doložky nestávajú súčasťou zmluvy.

74. V súvislosti so započítavaním platieb žalovaného najskôr na istinu a až následne na príslušenstvo pohľadávky súd poukazuje na rozsudok Krajského súdu v Prešove zo dňa 20. 09. 2011, sp. zn. 6Co 39/2011, podľa ktorého ak zmluva umožňuje ľubovôľu dodávateľa v tak závažnej otázke, akou je rozhodovanie o účele platby, a teda svojvoľné rozhodovanie o výške nielen príslušenstva, ale v konečnom dôsledku aj o výške samotnej istiny pohľadávky, nerešpektujúc pritom určenie účelu platby zo strany spotrebiteľa, je zmluva v tejto časti hrubo nevyvážená. Ustanovenie zmluvy vedúce k opísanému stavu je v neprospech spotrebiteľa a pokiaľ nie je spotrebiteľom osobitne vyjednané, ale je v rámci kontraktácie nadiktované v režime tzv. štandardnej typovej (adhézne) zmluvy, ide vždy o neprijateľnú zmluvnú podmienku (vyššie cit. Uznesenie Ústavného súdu SR z 24.2.2011, IV.ÚS 55/201-19).

75. Vychádzajúc z uvedeného je potom žalovaná povinná vrátiť žalobcovi len hodnotu toho, čo jej dodávateľ poskytol, bez akéhokoľvek navyšenia, teda bez úrokov z úveru a bez akýchkoľvek poplatkov.

76. Žalobca v zmysle zmluvy poskytol žalovanej úver vo výške 11.000 eur. Podľa predloženej špecifikácie žalovaná k predmetnej zmluve uhradila spolu 3481,49 eur pred podaním žaloby.

77. Žalobca má v danom prípade nárok iba na istinu úveru bez úroku z dôvodov uvedených vyššie (spotrebiteľský úver je bez úrokov a bez poplatkov). Keďže úhrady žalovanej predstavujú sumu 3481,49 eur, súd zaviazal žalovanú na úhradu nesplatennej istiny v sume 7518,51 eur. V tejto časti bol nárok žalobcu dôvodný, preto v uvedenom rozsahu súd žalobe vyhovel. Vo zvyšku súd žalobu z dôvodov uvedených vyššie zamietol.

78. V zmysle § 54a Občianskeho zákonníka účinného od 05.12.2018, premlčané právo zo spotrebiteľskej zmluvy nemožno vymáhať a ani ho platne zabezpečiť, pričom z dôvodovej správy k tomuto ustanoveniu je zrejmé, že za vymáhanie premlčaného práva zo spotrebiteľskej zmluvy sa v tomto kontexte rozumie súdne konanie, exekučné konanie a rozhodcovské konanie.

79. Keďže žalobca má v danom prípade nárok iba na istinu úveru bez úroku z dôvodov uvedených vyššie (spotrebiteľský úver je bez úrokov a bez poplatkov), istina pripadajúca na jednu splátku predstavuje sumu 91,67 (výpočet: suma poskytnutého úveru 11000:120 splátok = 91,67 eur.

80. V danom prípade bolo premlčaných iba 18 splátok istiny úveru v sume 1650,06 eur splatných pred 17.12.2015, ktoré boli žalovanou uhradené, nakoľko táto celkovo uhradila sumu 3481,49 eur. Úhrady žalovanej boli zarátané na splátky skôr splatnej premlčanej istiny.

81. Súd tiež poukazuje na skutočnosť, že vychádzal zo skutočností a dôkazov žalobcom predložených, pričom v súlade s § 154 CSP prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany možno uplatniť najneskôr do vyhlásenia uznesenia, ktorým sa dokazovanie končí. Toto ustanovenie sa použije vo vzťahu k dodávateľovi aj v spotrebiteľskej veci.

82. Je tiež potrebné uviesť, že v danom prípade sa jedná o sporové konanie a sporové konanie je konaním návrhovým. Žalobca je povinný k žalobe pripojiť listinné dôkazy, na ktoré sa odvoláva, resp. uviesť dôkazy, ktoré v priebehu súdneho konania navrhuje vykonať. Jedná sa o jeho dôkaznú povinnosť a práve v sporovom konaní je nesplnenie dôkaznej povinnosti spojené s procesnou zodpovednosťou za nedokázanie tvrdených skutočností, to znamená s neunesením tzv. dôkazného bremena. Kto a v akom rozsahu má dôkazné bremeno, určujú normy hmotného práva. Zásadne ho má ten, v koho záujme je dokázanie určitej skutočnosti. Nepriaznivé procesné dôsledky (neúspech v spore) stíhajú v sporovom konaní práve toho, kto neunesol dôkazné bremeno (neoznačil potrebné dôkazy alebo uvedenými dôkazmi nebolo jeho tvrdenie dokázané).

83. Všeobecnou požiadavkou toho, aby bolo možné písomnosť považovať za doručeníu je, aby adresát mal objektívnu možnosť sa s touto oboznámiť. Pokiaľ je obsahom zásielky právny úkon, potom sa zásielka považuje za doručeníu najmä jej prevzatím, ale aj vtedy, ak jej adresát bude mať objektívnu možnosť oboznámiť sa s obsahom prejavu vôle v ňom vyjadrenej, t.j. akonáhle sa dostane prejav vôle do sféry jeho dispozície (uznesenie Najvyššieho súdu SR z 28. januára 2011, sp. zn. 5 Cdo 129/2010).

84. Slovné spojenie „dostane do sféry jeho dispozície“ nemožno vykladať v zmysle procesných predpisov. Je ním treba rozumieť konkrétnu možnosť neprítomnej osoby oboznámiť sa s jej adresovaným právnym úkonom. Právna teória a súdna prax za takú možnosť považuje nielen samotné prevzatie písomného hmotnoprávneho úkonu adresátom, ale aj tie prípady, keď dorúčením listu alebo telegramu obsahujúceho prejav vôle do bytu adresáta či do jeho poštovej schránky, príp. i vrhodením oznámenia o uložení takej zásielky do poštovej schránky adresát úkonu nadobudol objektívnu možnosť oboznámiť sa s obsahom zásielky. Pritom nie je nevyhnutné, aby sa adresát skutočne oboznámil s obsahom právneho úkonu. Stačí, ak mal objektívne príležitosť tak urobiť.

85. Jednostranný písomný prejav vôle je účinný voči adresátovi v okamihu, resp. dňom ocitnutia sa v jeho dispozičnej sfére a možnosťou adresáta oboznámiť sa s jeho obsahom (napr. vloženíu do poštovej schránky v mieste bydliska adresáta, ak sa tam zdržiava). Nie je prípadne rozhodné, že sa adresát nedozvedel v tento deň o obsahu právneho úkonu (Uz NS ČR z 26. 4. 2007, sp. zn. 28 Cdo 1334/2006).

86. Konečnú splatnosť úveru žalobca vyhlásil ku dňu 20.3.2017, pričom žalobca nepreukázal doručenie výzvy na úhradu dlžnej sumy, iba jej odoslanie (poštovým podacím hárkom). Žalobca tak nepreukázal, kedy sa mala výzva dostať do dispozičnej sféry žalovanej. Iba na základe odoslania zásielky s výzvou na zaplatenie nebolo možné ustáliť okamih omeškania žalovanej.

87. Súd poukazuje na ustálenú rozhodovaciu prax Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, a to rozhodnutie zverejnené v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod R 4/2021, podľa záverov ktorého: „v zmluvnej právnej praxi sa zvyknú v súvislosti s doručovaním právnych úkonov a iných listín v zmluvách používať dojednania upravujúce tzv. fikciu doručenia, podľa ktorej sa zásielka považuje za doručeníu bez ohľadu na to, či doručenie (v zmysle faktického prevzatia zásielky) bolo reálne vykonané. V tomto smere možno rozlišovať dve situácie fikcie doručenia, a to: 1/ zásielka sa považuje za doručeníu uplynutím vopred určených dní odo dňa jej odoslania, 2/ zásielka sa považuje za doručeníu dňom jej vrátenia odosielaťúcemu subjektu z dôvodu neprevzatia adresátom. K prvému spôsobu dojednania fikcie doručenia zaujala súdna prax odmietavé stanovisko, podľa ktorého dohodou zmluvných strán nemožno platne dojednať nevyvrátiteľnú domnienku ani fikciu, že určitá zásielka obsahujúca právny úkon sa považuje za doručeníu len na základe jej odoslania bez toho, aby došla do sféry adresáta. Podľa tohto názorového prúdu fikcia doručenia neobstojí ako platne dojednaná pre jej rozpor s ustanovením § 45 ods. 1 Občianskeho zákonníka v spojení s

ustanovením § 39 Občianskeho zákonníka. Princíp doručovania právnych úkonov ako podmienka ich účinnosti vyplýva nielen z § 45 Občianskeho zákonníka, ale je jednou z hlavných zásad súkromného práva. Je neprípustné, aby k vzniku, zmene alebo zániku práv a povinností účastníkov právnych vzťahov dochádzalo na základe prejavu vôle konajúceho subjektu bez toho, aby mal adresát minimálne objektívnu možnosť sa s týmto úkonom oboznámiť - ak má byť určitý právny úkon uskutočnený jednou osobou významný pre inú osobu, musí mať táto osoba aspoň príležitosť spoznať jeho obsah (musí dôjsť do jej dispozičnej sféry). Dispozičná sféra adresáta je vymedzená zmluvne dohodnutým doručovacím režimom, t. j. kontaktnými adresami účastníkov alebo určením kontaktnej osoby (spravidla v záhlaví zmluvy) s tým, že doručenie písomnosti je účinné už tým, že sa doručí do dohodnutého miesta alebo určenej osobe. Týmto okamihom sa zásielka dostáva do sféry adresáta, pričom už nie je dôležité, či sa adresát s obsahom zásielky zoznámil alebo nie. Z podstaty doručovania tak pre účastníkov zmluvného vzťahu vyplýva povinnosť zabezpečiť v danom mieste alebo u určenej osoby prijímanie zásielok. Pri zmene dohodnutého režimu doručovania majú zmluvné strany vzájomnú oznamovaciu povinnosť, aby sa zabezpečila účinnosť doručovania právnych úkonov - zmluvnej strane nemožno pričítať v jej neprospech, že doručovala na pôvodne dohodnutú adresu, ak jej táto zmena nebola včas oznámená“ (z rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 15. decembra 2020 sp. zn. 5 Cdo 36/2020).

88. Do sféry jej dispozičie sa preukázateľne dostala výzva na zaplatenie dlžnej sumy spoločne so žalobou až 12.2.2019, kedy bola zásielka, ktorú si žalovaná neprevzala v odbernej lehote, uložená na pošte, ako to vyplýva z doručenky, ktorou žalovanej doručoval Okresný súd Banská Bystrica platobný rozkaz (čl.34 spisu). Doručenie bolo realizované na adresu N. XXX/XX, B. W., ktorú adresu žalovaná uviedla aj v úverovej zmluve, pričom aj z vykonaného šetrenia príslušným policajným oddelením bolo zistené, že žalovaná sa fakticky na uvedenej adrese bez prihlásenia zdržiava (správa z 28.1.2020 na čl. 116 spisu). Do omeškania sa tak žalovaná dostala najskôr nasledujúcim dňom, a to 13.12.2019. Podľa zistenia súdu výška úroku z omeškania ku dňu 13.12.2019 bola 5,00 % ročne (5 % + 0,00 % - úroková sadzba ECB k uvedenému dňu). Súd preto zaviazal žalovanú zaplatiť žalobcovi úrok z omeškania pri výške sadzby od 5,00 % zo sumy priznanej istiny s poukazom na príslušnú úrokovú sadzbu ECB a čo do zvyšku žalobu zamietol.

89. Podľa § 251 CSP, trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

90. V zmysle § 255 ods. 1 a ods. 2 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

91. Podľa § 262 ods. 1 a 2 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v zhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

92. Žalobca podanou žalobou požadoval sumu vo výške 11639,65 eur, pozostávajúcu okrem istiny úveru aj z vyčísleného príslušenstva, spolu s ďalším nevyčísleným príslušenstvom. Z uplatnenej sumy 11639,65 eur žalobca dôvodne uplatňoval sumu 7518,51 eur, v ktorej časti žalobe súd vyhovel. Žalobcov úspech tak predstavoval 64,59% ($11639,65 \times 100 : 7518,51 = 64,59\%$) a neúspech 35,41% a po odpočítaní neúspechu žalobcu od jeho úspechu, žalobcovi vznikol nárok na náhradu trov konania po zaokrúhlení v pomere 29 % ($64,59\% - 35,41\% = 29,18\%$).

93. Žalobca žiadal istinu a vyčíslené príslušenstvo pohľadávky v sume 11639,65, pričom ďalší úrok z omeškania si žalobca uplatnil bez toho, aby ho špecifikoval v kapitalizovanej forme, teda vo forme, ktorá by predstavovala vlastne v istom slova zmysle uplatňovanú istinu. Za týchto okolností by nebolo dôvodné, aby súd tieto úroky kapitalizoval, takýmto spôsobom z nich vlastne vytváral istinu a bral ju do úvahy aj ako základ pre posúdenie miery úspechu a neúspechu sporových strán v tomto konaní. Nie je dôvod započítavať nevyčíslené príslušenstvo pohľadávky viažuce sa na úspešne priznanú istinu žalobcovi ako neúspech v otázke náhrady trov konania.

94. V súvislosti s vyššie uvedeným názorom súd poukazuje na aktuálnu judikatúru Krajského súdu v Prešove, napríklad na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp.zn. 1Co/3/2019 zo dňa 26. 02. 2019,

rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp.zn. 5Co/141/2018 zo 4.4.2019. V súvislosti s vyššie uvedeným spôsobom určenia úspechu strán sporu, súd poukazuje na názor vyjadrený v rozhodnutí Krajského súdu v Trenčíne sp.zn. 27Co/136/2017 zo dňa 31. 10. 2017, ktoré rozhodnutie zohľadňuje uznesenie NS SR sp.zn.6Obo/243/2007 z 27.11.2008.

95. V zmysle platnej právnej úpravy o konkrétnej výške náhrady trov konania bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Vranov nad Topľou, písomne, v príslušnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej. Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozhodnutím splnená v stanovenej lehote, možno sa jej splnenia domáhať návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu.